

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

«Σκόλασε, Αφέντη, τά μιλείς, πάψε τ' αναδιβάνεις,
γιατί εύκαιρα κουράζεσαι, μόνον τον κόπο χάνεις.
Ήλιος πλιά γληγορότερα, με δίχως λάμπης χάρη,
και δάση δίχως τα κλαδιά, κάμπος δίχως χορτάρι,
η θάλασσα δίχως νερά, γιαλός με δίχως άμμο,
παρά να πω ποτέ το Ναι, και Παντρεία να κάμω.
Πήγαινε, μην πειράζεσαι, και πέ' το του Κυρού μου,
πως κείνα που του εμίλησα, πάντα 'χω μες στο νου μου.

....

Κ' εμένα, επά που βρίσκομαι, μην πέμπει να πειράζει,
για Γάμους και για Παντρείαν πλιό μη με δοκιμάζει.
Κ' εγώ θανάτους εκατόν πλιά' φκολα θέλω πάρει,
παρά να βάλω απάνω μου ποτέ μου αντρός γομάρι.

....

Και χίλιοι χρόνοι αν-ε διαβούν, και χίλιοι αν-ε περάσουν,
πάντά 'ναι σ' ένα οι λογισμοί, δε στρέφνου', μηδέ αλλάσσουν.»

Β. Κορνάρου, Ερωτόκριτος

Θεόφιλος, Ο Ερωτόκριτος και η Αρετούσα, Μουσείο Έργων Θεόφιλου, Μυτιλήνη, 1933